

Петко Р. Славейков

Канарче

Млъкни, канарче, у кафез,
не пей ми песен сладкоречна,
напомня ми тъжовно днес
станалото в страна далечна!

Напомня ми за у домя
твойта песен сладкогласна,
гласа на минала мома
в среднощ, пред месечина ясна,

когат' с разплетена коса,
пред нашто сетне разделенье,
сълзлива бършеше роса
и опрощаваше се с мене.

Забравил бях я аз на час,
но ти запя и как в почуди
направи сходство с нейний глас
и в мен тъги разбуди.

1852 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4211>]